

Direkt från den förvirrande drömvärlden fann jag mig klarvaken även denna natt. De röda siffrorna på klockradion visade tio minuter över tre och trots att fönstren var öppna var det kvävande hett i rummet. Från utsidan hördes sparsam nattrafik och de osäkra stegen av någon ensam stackare på hemväg. En katt jamade. Hjärtat fortsatte bulta av drömmen.

Jag stirrade i taket när mardrömmens ångest övergick till verklighetens. Rummet lystes svagt upp av den bleka himlen och fuktiga lakan låg snodda runt mina ben. Jag stirrade ut i lägenheten där jag bott i två år, men kände ingen tröst av de välbekanta sakerna. Vad dolde sig i skuggan under skrivbordet? Vad var det för tickande ljud från köket?

Vi träffades midsommarafton för två år sen i en omedelbar förtrolighet. Redan första kvällen delade vi säng, trots att hennes dåvarande pojkvän var med på festen. Jag hörde att hon sa precis rätt saker och jag minns att jag sa precis rätt saker. En kväll av oavbrutet bekräftande. Våra tankar, våra förhoppningar, våra kroppar verkade passa som den sista pusselbiten i det jättelika livspusslet. Att vi skulle flytta ihop var en självklarhet.

När natten övergick till tidig morgon, släpade jag mig till duschen. Jag stod länge, länge under de varma strålarna.

De senaste veckornas värmebölja verkade ha värmt upp hela världen. Staden var fylld av brunbrända, sommarklädda människor som tog varje tecken på bekymmer som en personlig förolämpning. Jag irrade omkring hela dan och hoppades att slippa träffa någon jag kände.

Sent på kvällen drack jag en flaska vin och somnade, som avsett. Klockan halv fyra vaknade jag i en säng, där kudden var för hård och de vridna lakanen gjorde skrynkelmärken i min hud. Katten från igår jamade och klampade på taket utanför.

I det ökande ljuset såg jag sakerna du lämnat kvar. Pennorna och penslarna i en kopp på skrivbordet. Figureerna av lera. Sittdynan i fårskin. Din lukt och några kvarlämnade hårstrån fanns kvar på din kudde. Jag vågade bara lukta sparsamt, rädd att även lukten skulle försvinna.

Vi umgicks med gud och alla människor. Varje kväll hade vi kamrater hemma i soffan. Vi hade planer, livet låg framför oss som en spegelblank havsvik. Pengar hade vi inga förstås, men det fanns A-kassa och hon jobbade ibland i sin pappas firma.

Jag hade aldrig varit så stolt över någon flickvän, så smart, så duktig och så slagfärdig. Kanske inte den vackraste jag sett, men man kan ju inte få allt. Vi hade bataljer där i soffan. Vi munhöggs så folk trodde vi skulle döda varandra, vi var noga att visa vårt oberoende. Men själva tog vi aldrig illa upp. Till att börja med.

Vad halv sextiden hade skakningarna lagt sig. Jag somnade några timmar. Sömnen var en välsignelse. Vid halv nio föll livet över mig igen. Jag bestämde mig för att ringa några vänner och åka ut till havet. Först tycktes det en bra idé, vi

träffades på spårvagnen och det kändes nästan naturligt. Men sen började de prata om henne och jag förstod vad hon sagt och hur mycket de hade umgåtts med henne. Mig hade de låtit ligga där i den tomma lägenheten. Jag blev fåordig och det blev ett kort bad. Jag satt på stranden inslagen i ett badlakan för att slippa bränna sönder min bleka kropp.

På kvällen valde jag en tråkig bok och somnade, som avsett. Bokens snåriga intrig förföljde mig i drömmen och jag fann mig på jakt efter något ogripbart i ett landskap där varje steg var en plåga och man ständigt gled nedför leriga slänter. Tjugo över tre vaknade jag. Värmen hade de senaste dagarna blivit än mer tryckande. I sängen kände jag det som om taket sänkt sig. Det var svårt att andas. Jag lyssnade efter katten, men den tillbringade natten någon annanstans.

Att ha en självklar plats i en social gemenskap är något härligt. Det finns alltid någon att gå hem till och man rör sig mellan fester och barer där man alltid träffar någon man känner. Att ha ett förhållande där man litar på sin partner och ingen blir upprörd för att man tillbringar kvällen på annat håll. För man berättar ändå.

Första gången hon berättade bara skrattade jag. Ett knull på fyllan? Vad betyder det? Blott intet. Vi fortsatte att munhuggas både med publik och utan, men en nerv av allvar smög sig in i jargongen. Dumhet och stolthet tävlade hos båda att tänka ut de mest korkade kommentarerna.

När gryningsljuset ökat satte jag mig vid skrivbordet och bläddrade i hennes teckningar. Fantastiskt skickliga. Fåglar och djur, porträtt av vänner. Alla bara övningar, försök att nå något mer, att uppnå det perfekta. Jag somnade i fåtöljen.

Efter några timmars dvala vaknade jag. Beklaglig frukost med pulverkaffe och knäckebröd. Telefonen ringde. Det var säkert en vecka sen telefonen ringde senast. Jag funderade på att dra ur jacket, men svarade ändå.

– Hej, hur har du det?

– ...

– Tänkte vi kunde träffas och prata.

– Här?

– Ja, jag ville bara kolla om du var hemma.

– Jag är hemma. (Var skulle jag annars vara...)

Hon kom inte ensam. En tystlåten kille jag aldrig träffat förut var med. Satt som en vakt vid bordsändan.

Det blev heller inte mycket sagt. Inga spydigheter eller elakheter passade tillfället, så vi fann inga ord. Efter en halvtimmas tystnad och några praktikaliteter skildes vi. Livvakten tittade åt annat håll, men han la handen om henne ute på gården.

När hon gått mådde jag fysiskt illa. Jag gick till närmsta bar och söp mig rejält full. Jag träffade några ytliga bekanta och vi bestämde oss för att vi alltid hade gillat varandra. Vi gillade varandra tills ingen krog längre släppte in oss. Vi väntade till elvatiden, när svartklubbarna öppnade. Serveringen där var både frikostig och billig. Sen minns jag inte mycket förrän jag som vanligt vaknade vid fyratiden.

Munnen var torr och ångesten värre än någonsin. Jag gick upp, sköljde ansiktet och drack vatten. Jag drack mycket vatten. Kroppen ömmade och jag hade svårt att stå. På alla fyra tog jag mig tillbaka till sängen och önskade inget hellre än en tyst och drömlös sömn. Men så fort jag slöt ögonen började allting snurra.

Med tiden slutade vi prata om framtiden, vi slutade prata om drömmar, vi slutade prata. Vi umgicks fortfarande med vänner, gemensamma vänner, men mer sällan tillsammans. Vi kände varandras svagheter, varandras svaga punkter, och siktade där det gjorde mest ont. När längtan blev för stor låg vi med varandra, tyst och sammanbitet.

En kväll var vi trots allt ute tillsammans. Det var med några kompisar hon hade skaffat sig på konstskolan. Kvällen började bra, vi åt något billigt, drack en radda öl och kom iväg till en fest. Hon försvann så fort vi andra bänkat oss i ett hörn, men en av hennes kamrater var trevlig.

Kamraten hade det där självdistanserade, roliga tugget som jag lätt faller för. Hon var snygg och jag hade inte känt mig uppskattad av en kvinna på väldigt länge. Kanske blåste jag upp mig för mycket, kanske missuppfattade jag situationen. Kanske var hennes kamrats intresse för mig bara barnets intresse för en äcklig insekt som det kan rycka benen av.

Stämningen ändrade sig när hon kom tillbaka till bordet. Kamraten distanserade sig. Det dök upp fler runt bordet och plötsligt satt jag i en störtflod av antipatier. Privata saker som ingen borde känna till kastades mot mig. Killar jag knappt kände hade synpunkter på mina personliga tillkortakommanden.

På ett ögonblick hade kvällen förvandlats från halva-inne till en norénpjäs. I min fyllas enkelspåriga dumhet försökte jag verbalt försvara mig, men det lyckades förstås inte. Den tidigare så trevliga kamraten angrep hårt gång på gång. Jag förstod inte att hon kunde minnas så många tillfällen jag betett mig illa. Hon som inte ens varit med.

Jag värjde mig, jag vred mig, jag försökte gå därifrån. När jag reste mig tog en av killarna tag i armen för att avsluta med en riktigt dräpande kommentar. Jag vred mig och slog så hårt jag kunde. Jag hörde ett "Nej!" från henne, jag såg killen trilla ihop. Det växte en blodpöl på golvet. Jag vände och gick.

Senare idag kommer hon och hämtar sina möbler och grejor. Jag antar att livvakten kommer med som bärhjälp. Själv tänker jag inte vara här då. Jag har skaffat en burk sömntabletter. Jag har bokat en charter. Ensam i ett hotellrum långt bort hoppas jag att äntligen få sova.